

ud over det Forhold, vi frygter skal indtræde, nemlig mindre Tilgang til Navigatorstanden. Det er altsaa ikke os, der har peget paa Redernes økonomiske Interesser, det er den højtærede Minister. Vi har fra først til sidst talt ud fra den Betragtning, at vi ikke maatte udsætte vor Sønæring for Fare, og vor Sønæring omfatter ikke blot Rederne, men sandelig ogsaa det Personale, som arbejder i Skibene. Det hjælper jo ikke stort, at man paa Papiret tilstaar Personalet højere Lønninger, naar der ingen Skibe er at sejle i. Jeg har fundet denne Ytring af den højtærede Minister utiltalende, idet jeg som Ordfører for mit Parti i mit første Foredrag netop har gjort mig megen Umage for at vise, at der ikke fra vor Side gjorde sig nogen som helst Interesse gældende ud over den rent samfundsmæssige. Jeg beklager da, at den højtærede Minister har fundet Anledning til at tillægge mig som Ordfører eller mit Parti en særlig Interesse.

I al Almindelighed maa jeg nu sige, at den højtærede Ministers Oplysninger ikke har beroliget mig. Jeg understregede, da jeg talte første Gang, at mit Parti og jeg gerne vilde beroliges. Jeg skal minde om, at det, der foruroliger os overfor Lovforslaget, for det første er Tvivl om Nødvendigheden af at skærpe Eksamenfordringerne og for det andet Frygt for, at en Skærpelse af disse Fordringer skal hidføre en mindre Tilgang til Navigatorstanden. Hvad det første Punkt angaar, har Ministeren altsaa sagt, at Kommissionens Udtalelser om Navigationsdygtighed — Udtalelser, som er citerede baade af mig og forskellige andre af Venstres Talere — maa forstaaes som gældende baade den mindre, tvungne Eksamen og den større, frivillige Eksamen i den nuværende Eksamenordning. Ministerens Udtalelse findes paa Sp. 1353. Denne Udtalelse er ikke rigtig. Det fremgaar tydeligt af Kommissionens Udtalelser, hvor der paa Pag. 30 er Tale om Navigatorernes Evne til at føre Skib over Søen med fuld Sikkerhed, idet Kommissionen i den Anledning siger, at i den Henseende maa de i den nuværende Styrmandseksamenslov stillede Fordringer anses for at være i alt væsentligt fyldestgørende. Det forekommer mig da at være ganske uberettiget i dette Forhold, der drejer sig om en *Fordring*, som stilles, at indblende en frivillig Eksamen, til hvilken jeg for øvrigt senere skal komme tilbage.

Endvidere har den højtærede Minister sagt, at det kun er en Fjerdedel eller en

Femtedel af de Elever, der nu tager den almindelige Styrmandseksamen, der ikke tillige tager den udvidede Styrmandseksamen. Dette er heller ikke rigtigt, og det forekommer mig at være svækkende for Sagen, naar Ministeren Gang paa Gang fremsætter noget, som ikke kan underbygges af de faktiske Forhold. Det er oplyst af det ærede Medlem fra Esbjerg, at denne den højtærede Ministers Udtalelse er i den Grad urigtig, at det faktiske Forhold gaar stik imod Oplysningen. Det er nemlig kun omtrent en Fjerdedel eller en Femtedel af Styrmandsskolernes Elever, der tager den hele udvidede Eksamen. Der er flere, der læser til den og ogsaa aflægger Prøve i enkelte Fag, mens jeg synes ikke, at Ministeren maa fremsætte den Paastand, at disse Mennesker har taget den udvidede Eksamen, fordi de har aflagt Prøve i et eller flere af Fagene. De, der tager den hele Prøve med alle Fagene, er altsaa kun omtrent en Fjerdedel eller en Femtedel.

Hvad det andet Punkt angaar — vor Frygt for, at en Skærpelse af Fordringerne skal medføre en formindsket Tilgang til Navigatorstanden —, har Ministeren ogsaa udtalt, adskilligt, som jeg synes ikke er ganske rigtigt. Ministeren har sagt, at Forlangendet om større Krav til Navigatorerne er rejst af Folk, der langt fra var bange for, at disse Krav kunde blive stillet til dem. Men den højtærede Minister sagde dog i sit Foredrag forleden, at der ikke vilde blive forlangt en ekstra Prøve af de Navigatorer, paa hvilke han tænkte. Med andre Ord, det virkelige Forhold er det stik modsatte af det, som den højtærede Minister har fremstillet oppe i Landstinget.

Endvidere har den højtærede Minister sagt, at højere Lønninger vilde hjælpe paa Tilgangen, da Lønningerne er daarligere. Jeg har tilladt mig i mit første Foredrag ved Angivelse af Tal at oplyse, hvorledes Lønningerne er, og Ministeren har ikke modsagt mine Udtalelser herom, men holdt sig til den laveste Lønning i Sejlskibsfarten, nemlig 130 Kr. om Maaned. Det var denne Lønning, som jeg regnede ud til 2,100 Kr. om Aaret, naar man medtog et passende Beløb for Kost og Logi. Ministeren indrømmer, at denne Lønning ikke er lav, men siger, at de Folk, der har den, maa være forberedte paa aldrig at komme videre. Jeg synes, Ministeren her kommer noget i Modsetning til de Anskuelser, han ellers nærer, og som vist de fleste af os nærer, nemlig at Kundskab